

2. Гасюк Л. М. Сутність, роль і зміст кадрової політики підприємства в ринкових умовах / Л. М. Гасюк // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2011. – №5 (50). – С. 155–159.
3. Кошевий М. М. Особливості впровадження логістичного підходу в управління підприємством / М. М. Кошевий // Сучасні трансформації організаційно-економічного механізму менеджменту та логістики суб'єктів підприємництва в системі економічної безпеки України: колект. моногр. – Дніпро: Біла К.О., 2017. – С. 41–49.

Козік В. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ РИНКІВ

На сьогодні є актуальною проблема інтеграції підприємств України на європейські ринки та подальший розвиток інтеграційних процесів.

Сучасний економічний розвиток неможливо уявити без інтеграційних процесів. Ні одна країна не може досягти високого рівня ефективності свого національного виробництва без його інтеграції у світове виробництво. Україна також має євроінтеграційний напрям, якому сприяли події на Сході країни та загострення конфлікту із Росією. Тому необхідно визначити основні фактори, що впливають на здатність нашої країни до інтеграції на європейський простір.

Одним з основних факторів, який заважає інтеграційним процесам українських підприємств є їх нездатність швидко переорієнтуватись. Історично так склалось, що основним постачальником сировини та матеріалів, а також ринком збуту для українських підприємств була Росія. Проте після загострення конфлікту ми мали можливість спостерігати за негнучкістю та неспроможністю українських підприємств перебудувати свою систему під нові ринки збуту та постачальників, саме через це безліч підприємств опинилися в складних кризових ситуаціях або збанкрутіли.

Також однією з основних проблем інтеграції вітчизняних підприємств є відтік висококваліфікованих кадрів за кордон, у зв'язку з відсутністю гідних умов праці та її оплати, незадовільний рівень технічного забезпечення виробництва, що впливає на рівень якості продукції та її невідповідність європейським стандартам.

Європейський ринок є стабільним та з високою конкуренцією, саме ці особливості впливають на стримані темпи освоєння вітчизняними підприємствами європейських ринків. Нестача певного досвіду та знань в сфері маркетингу та сертифікації вітчизняної продукції є однією із перешкод з якими зустрічається

наш товаровиробник. Тому підприємствам, що орієнтують випуск своєї продукції на європейські ринки необхідно прилаштуватися до взаємних європейських стандартів. Ринок Європи має потужних виробників в кожній галузі господарства, тому необхідно звертати увагу саме на ті галузі, які є розвиненими в Україні, конкурентоздатними та виробництво яких можна швидко переорієнтувати на систему європейських стандартів, а саме продукти харчування та сировина, що є необхідною для їх виробництва, текстильна промисловості. Однією з найпроблемніших галузей є машинобудування. Продукція даної галузі була орієнтована на російський ринок, тому виробництво має спільні технічні стандарти у вагонобудування та інших підгалузях машинобудування, а його переорієнтація на європейські стандарти є дуже складним і довготривалим процесом [1].

Загострення військової ситуації у Донецькій та Луганській областях також є одним з факторів, що гальмують експорт вітчизняної продукції до ЄС, оскільки саме ці області були українськими лідерами з експорту товарів, особливо продукції чорної металургії та гірничо-видобувної галузі. Також даний фактор значно впливає на рівень надійності внутрішнього клімату для бізнесу України.

Проте найважливішою проблемою, що не дозволяє українським товаровиробникам-експортерам інтенсивно освоювати та інтегруватися до ринків ЄС виступає відсутність держаної підтримки експортної діяльності підприємств. Офіційно на державному рівні прийнято стратегію підтримки національних підприємств-експортерів, але їх підтримка має здійснюватися на основі стимулювання експорту через надання пільгових кредитів підприємствам, що експортують свою продукцію і т. п. Тобто фактично політика підтримки українського експорту не здійснюється, хоча формально вона розроблена і прийнята. Проте на початку року було прийнято рішення про створення експортно-кредитного агентства, яке в свою чергу буде здійснювати страхування, надання гарантій за відповідними договорами для українських експортерів. Це беззаперечно сприятиме покращенню іміджу вітчизняних підприємств на європейських ринках та більш простому їх освоєнню.

Однак, незважаючи на вище перелічені причини, які створюють перешкоди на шляху до інтеграції українських підприємств та України в цілому з ринками ЄС, частка експорту до європейських країн з кожним роком зростає і у 2017 році становила 40,2% [2].

Отже, сучасні можливості інтеграції українських підприємств до ринків збуту ЄС є достатньо непоганими, оскільки інтеграційним процесам сприяють налагодження стосунків з країнами ЄС та майбутні перспективи включення

України до складу країн Європейського Союзу. Але дані перспективи уповільнюються за рахунок недостатніх знань про ринки збуту Європи, повільної переорієнтації української економіки та галузей господарства на європейський устрій, використання застарілих технологій та оснащення, що впливає на якість продукції, а також недостатньої державної підтримки українського експорту.

Безперечно, Україну очікує складний шлях перебудови економіки та переорієнтації виробництва, а наші підприємства – складний період переорієнтації виробництва товарів, але існує велика ймовірність успішної європейської інтеграції, яка позитивно позначиться як на українській економіці так і на якості життя всього українського суспільства.

Список використаних джерел:

1. Деліні М. М. Проблеми інтеграції України в світове співтовариство в сучасних умовах // М. М. Деліні // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2014. – Вип. 2. – С. 58–61.
2. Ксьондз С. М. Перспективи інтеграції України та українських підприємств за умов нестабільної економічної ситуації / С.М. Ксьондз // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2017. – Вип. 13(2). – С. 5–8.
3. Гринько Т. В. Key performance indicators: формування, використання, впровадження / Т. В. Гринько // Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук-практ. конф., 19-20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Дніпро: Біла К. О., 2018. – Т. 5. – С. 75–78.

Колосова К. А.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА: ПІДТРИМКА СТІЙКОСТІ В УМОВАХ НЕСТІЙКОГО СЕРЕДОВИЩА

Однією з найхарактерніших рис сучасної економіки є функціонування підприємств в умовах нестійкого ринкового середовища. За таких умов економічний стан будь-якого підприємства не може залежати лише від якості праці економічних служб підприємства, а завжди стає також функцією сили впливу різноманітних чинників середовища на результати його діяльності. Лише незначна частка підприємств функціонує за умов, коли їхній економічний стан цілком визначається сукупністю розроблених планів і повнотою їхнього виконання, що в цілому характеризує певну кризу планування як функції, що відповідає за встановлення показників економічного стану, і, навпаки, підсилює функцію регулювання, призначену для використання всіх наявних можливостей підприємства для збереження позитивних ознак свого економічного стану. У загальному визначенні